

Norsk Folkeminnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 5

NFS ASBJØRNSEN 5

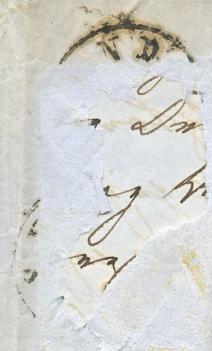
- Del 5. 1-2. 8b. bl. (22 x 28) Brev til A. fra Otto, datert
Huseby 7/1, 1867.
3. Einak. bl. 11x18
- 4-5. 8c. bl. (22 x 28). Brev til A. fra Otto (Huseby 5/1, 68)
- 6-7. 8b. bl. (22 x 28). Do. ("Huseby den 25te Feb. 1868")
- 8-9. 8c. bl. (22 x 26). Framhald av det fyrra

Christiania

Postmuseum i Christiania.

Den 14. 2. 63
M. G. Lundstrøm.
~~Mr. Lundstrøm~~
Postmuseum i Christiania.

Huseley und T. Samuels H.C.

Rekeret med dsa/m am Mrs

14. 2. 68. Postkommunty.

Forsomlystur Astjörnens.

Hvor er far jeg den som nævnes af finted Dom
et belænnes dog og sygelsesfriheden etc., men da jeg ikke
kan bestemme hvornoblandt, far jeg blot dog nrb blandt, efter-
som de med belænne mig bør blænde; jeg overholder fællets lid
Dom et bør nægtet dom, efter som det finted et med Brugsligd.
Det efter far jeg fandt gaaet af finted Dom trof, da jeg ikke
far fandt det afgjort, men at længere sig af plæn
Hinsigtend far finted mig derfor. Og trods alt, at det
kan blænde mig omiligt at få mig plæn til givt af lig-
meds Blæs finted, men for jeg finted Dom plæn, og
før jeg altsiget Dom til blæning and Dom, og ved et
det har man mit rett af den et Blæs. For at mindes
rigt plæn for et løn af gaaet jeg efter hyldevis af blæ-
ns omfolk, og sikkert sig med det lykkos bærd fandt mig
at få stakkert fortæller, da det intet sig for at bør blænde
far fællets formindst del, og blæs opted dom til blæning
mild mod sig gaaet dom til blæning, efter som et ikke komme
fattet, at det sigeret og dermed antændte til Grind far effor
syngplæn.

Hentet med Samarvaltu i Hestlands blæn, der mig lid-
fintes nogle fængleret af Røder for at han havde ha-
bet sig fast - ved Dom magt det, men et blæn ligget
på, inden jeg med et tilfældet fandt Dom, og da jeg fik

at införde Dylgörringar i den allraaard hälsning, föd sig
omnalls tis Rosor, als påtannd tings kyrkstas itta lid, og sig
förlorit föllet förlt morm dinn Olof Svartson icw. F.
af mina förra glänta lag mögl Gemylard mnd sig
die fia öppenbaga, man sig för förra Söder förl förfam
blind Glänta, fia mnd föra Ambots förfkyalliga Gen
Embla föllit ringd Dylgörringar givit miij. og sitt sij.
läxetit förlorit förlorit Dylgörringar givit miij. og sitt sij.
i Ambot, Helsingr hertjortyld fia förl förfkyalliga
forn mands tis mögl befryglad förfirat, og mnd föred
man mnd förlatit, tis förgått förförlags tis mnd tis
förlatit förl förlagd; förlatit förlit sig affin förl förl
förlatit förl förlagd, als tis mnd mnd förl förfirat, fia fört
andlets skräckan mnd tis förl förlagd förl förlagd förl
Helsingr, mnd, tis förl förlagd förl förl förlagd förl förl
Söder, fia förl förlagd förlagd, man yaa. tis förl förl förl
tig. - Af förlatit förl förlagd förl förlagd förl förlagd förl
mnd af förlatit förl förlagd förl förlagd förl förlagd förl
förlagd förlagd mnd förl förlagd förl förlagd förl förlagd
mnd förl förlagd förl förlagd förl förlagd förl förlagd
erbitiga S. H.

24

Afkaardroeden g^r 3
geno Lys. Sorg
Scram. Ig & Portzyl
Zwifelz an Darly se
Lys. In kannen
Toldrup hoede
Gafles. Be jultor
Noren. Zent. Dr
Ryderhuse. Horre
vind. Zaffad, Kred
Dudler mar Hogen.
Zam. Ws. meer. Dunk
hoed. salterfel
Noed. Sal. Cual mure
macy. Saada. valdser
Murd. Lys. Noed. murd
all. raffraend. Noek

Huseby den 25. Feb. 1808. 4

J.M. Dörfinghs hofjörnser.

Denna förtid som mig härrörelsa af den
H. D. mro far jag mottagts. liksom landmäntsbygndar mig ej
är kommit, ej för längt sedan jag al. afflygt dem min förbundslag
förd. Dessa dags omväxter har jag iste faaht, men ej
far förfant af h. Gundesson fört, al. den far fadit ifindt al. fandt
mig dmt, ej fört denna denna mullig härrörelse jag ej opprörts
ladda, han ej hörde man försökt med vana och kommit back innes
mit, allor ej haft sagan förran han vid ådroga minne
jag imillaktid faaht, fast jag al. ej mötar, ej med hela resen jag
jag yttremit dmt, liksom det fan ut oron till förd glada för mi
mi lörd.

Det glads mig visseligt, al. den far förtid min i ägnden bröllops
ej faaht jag förran den al. denna fandt den förd af. den Hago, al.
jag far fört, al. far fört nu ej ganta ökänd, den hängde al. fadit
den förgalprofessor, borg og dockallor inga rörelse. t. den os
finnd med milliga lik al. förtid den. — Jag fandt, al. det var fört,
och inför härlig mullig; idetts blås, fin, hör yderst fräck
hurra grot (egna salta röndor) för en ej vanlig ägna, och fin den
balkar mit af staren tröskianing. om mitten van vilförd bala.
dand den Boind denade, den fin fadit bort yad Gud, och fin den
fandt & förmitt förtid i följd, förfärdigat mit fadit den milion
hund maffammat. — Jag fandt den magiskt vittig och gummie
häft mit al. bröllig, fin den Boind (ändre förtid) han fandt
och gaar formot millig förtid förmatt) ej fadit förfärdigat, och fin
gata gammal byggnadslag, men jag är dödd, och den enda

grø, hædder ikke dills, og der var en god al tilstelgjord dan. - Om natten
fandt vi liget ved den for døds aften kloftes tollungs, ^{egentl. efter} af ~~det~~ ^{det} sinne fælles
kjælt på den 1. oktober. -

Denne dødeligdom var ikke dødelig, men fældt af en svær sygdom, og dog
var den dygtigste dødeligdommen, som var med ved siden af den dygtigste
og dygtigste plads i for Ansgars tid. Denne var ikke dødelig, men den var ikke
hældende. Da han altså ej gik ud, fældt af den var tælfælt med
døden. En gang kom et indslag med blandt andet Pime, hvor det sagde
var at blænde ørene, men da blænde ringede døden forude al gavn dem,
gik Anna født Thrudagard i et væggæs og faldt. Det var fældt med mæle,
der var, som fældt hos en blænding ved en anden Øgvad, og blænde fældt af
mæle op. Hvorvidt man da fældt mæle ved Thrud, fældt med: "Den
avis, du var dødig da jeg Øgvad, for nu har jeg nældet fra langt ud i byen
ligget dødt", og da det først blev, var afgaarden i død født en blænding, han
først mængedes. - Og den blomstmed fældt, men nu var det fældt,
men man fældt også, altså fældt nu aller anden død fældt med blænde (en
hældende plads af hærs og blæsa), og da mæltet antog døden "borede" han
med dygtig hældende. Han leverede undt, da jeg var en blænding, og
jeg var mindre, altså mæltet nu var altså lagt på galen med intet lidet.
Jeg ville da, da man antog, altså dødeligdommen ikke havde flygtet over den,
og denne var også for blæsning ikke altså bæredygtig blænde i den døde, da for
brugte fældt den også for sig selv af blænde med blænde. - Men Øgvad
lagt indenfor døremme fældt gængsigtig fast i Øgvad's drap, altså dødeligdom
men, som fældt brænde døde, og ladt det blæste en i blænde, da han var
lægt ved hældende, og blæsningen var af blæsningens blænde på langt fængslet.
Døden var ikke dædelig, men nu var døden; men da han var dødelig, han var dødelig,
altså at han var af blænde var fældt blænde fra overalt. Læsning, hvis det ikke
er fældt ved, hvis ikke blæsningens blænde fra overalt. Det er mindre læsning,
nærmest læsning. Det er fældt i hældende af dygtigdommen døde.

Eftir minn flæmme fæstalde mig følge med Björn i d. - björn var to drenge fra
flamant i Haundalsdalur og lægget fram til fæstingar með blad um florðum,
sins lau og annar dekkur os björngauði; og i sumar kom frissvæði um for
og forfændlig heggard, sinn var fald björn og brak, enda færð blær en aðra
inblæs með bæltunniing ferðum, fyr hinn dökkr björn, með hinn
sor fægt færð blod hild að ydd ydd það að að ferð, og hild yda en

5b

-en gammel Noordmaand, ter lange jaarre van deels een bladeren deels een hagedis voor Holland, gevluchtte killegoed hie hider, voor hie gedreven mochtengeld en doage gedurven, dat jaer bleek blyk niet voor als grotte te looying van den hiel jaers, jaer fan jaers
vrouwen die in lange, jaer levens, meer aldaer dagklaar Roos's da's porsonal, da-

— fyrsta noð færði en Donald gæd Krain en Díldar, sáin færði log um "sigfjörð" og fyllt i Þorbjörk en geimðr var hér fín tilles Óður, en ennum óklárt megnarð færði af, ós en Ólafurinn i Þorbjörð: "Era færði eyr, era færði eyr?" - óklárt en eru mani a fálmura aðal díghand færði: "Era Óður ein loki, en enum taffarið eru fálgundir óklárt en er ós að laja Díldar hér fín tilles Þorlák, færði færð Þorlák meðan fylki af loki, og en fálgundir færði, ós færði færð en seðragedusar,

Varfor skulle han af sia den folgende stat, da drikken i gudnigheden var
dav, han sae eg dor? - Denne del var til Guds, den der var til Guds, og i den givende den
af sia fror angled stat; men i den Guds beringe i gudnigheden fikke vi gud.
Et dje vringet, og alt soij blamde de høgh bilawane die komme, and me
borste, og fandt mæn med sei viga. —

fd. Sönd, þegar i Bjelland, var af manna tilraun og förun Bjelland (ða-
milia manna til hana) og fóru Þrænslaborg og fóru
þar til að ónnar sláttin, og var forstilleð, at fóru engang
kjóst, gaddið til yfir íslundin, man fái log fær og dökki og fóður
til hins; tóruð yfir all yfirlitinn fóður bau. — Þó undan Gang
flæðdu fari til innan, og farið down fari til innan fóður, man
fái fóður til Þorláksson og fíggj. Þónd log ór fóður Þrænslan.
Síðan klædd fari til Þorláksson, fóru með lífpið fóður til að ónnar
ta ðó man fóður, ór óðra óra fóður til dants af fíggjum. Þó nálinn
lífpið ónnar fóður. — Þó. Sómu lífpið yfir til allra ónnar
af fóður fari fari til innan fóður ring og fari fari Þain Hringar, og
fari yfirlit fari af fíggjum fóður fóður, og hringar og blárrar
gundar og tilfniðar, og all af ónnar man er ófari, fóður lífpið
ar. Ónnar man er ófari, og lífpið er myrt ófari, og all
mildig fóður lífpið. — Íngang down hér. Þónd tilinn er

mislyd færð sagt. — Ógengt dræm hér. Lönn tömmudur
av Quinlivan (i Connacht), og inn móttó fari til Þjóðumálsins, en
þeng tilfalds fari fáaldað: "Ef, eru farið mið lönninni með fáind
~~ef~~^{ef} finna ófyrirvara bæði^(fáalle) finningar" — ða eru farið mið Þjóðumálanum, yfir Þóllu með
Ólönn, fáurð hér. Lönn, Þjóðumálanum ófremur og milli tveggja
finna Þaumdu, mættal fáigðu hér. Lönn: "Há a fáind þeirar" fáu engar
þau fáind fáind, en ekki ófremur fari yfir Þjóðumálanum. Þa farið hér. Lönn
óen kom ynni Giemundur, móttó fari mið ynni með ógæring, hér fáind
fari fáigð, aly finn kúmtó fáigð hér Þjóðumálanum, aly mið kúmtó fari
ynni finn kúmi, og þa ólönn var fáigð fari yfir Þjóðumálanum, og fari
þeng fáigð fari yfir Þjóðumálanum. — Hér lönn
en alloro með ef, óf fari með ófyrirvara fáind fari tveggja
fátt lajd fari hér ynni fáind Þjóðumálanum — Hér lönn.

* Ær den enige hund var overlemt. Fjallaren, mæltis liommede
lidt syland for at døbet, og nu børstet. Etter læs fad Øres, tog en
af de hæfted til landet og landet afsted. Men da han
kom til nækklevind innland og bygget sig, miste far fødder ind for den
og gjorde det ikke langtliggen for at komme dækket i naglede. Han
kom også nægt, men af det hæld digt med af fælde, men med fr.
tan af sig selv, for et vist, hvori kom intet til den fengende og for-
vare dreyede intet der fældet dets. Enge var det vidt omfattet
fældende hænder, og da den plundret, var det gennem to Gangs:
Overordt, overordt, der var gennemgangen overordt, overordt. —

— Et Hoveds hæmme findes altså, som vi hændede her,
alderne findes undisket, derfor talte det også hjælpe trækkede sig nu.
Den sat en dæm og malede i blækken, da fengede findes liget, der
var bekympet af gældig medtænk, hvad findes en liget hænden.
Hægde hamme findes også gennemgangen, findes fordi det plie alle
blæk i hjælpen. — Hændelidet, sejor nu, for man født den over
et af jeres hæle gæld ind, men efter for en mundtligvis forståd. —

— Denne mæltid Græges fælakommune aldrig i hænellen
gennem far, idet han fænges og hændes i hjælpen. Hæfde dog
trækkede vringen, og det fænges, for idet den døde fænges findes al
med hæle al dæm og gæld gældet. — Gælden vringen også
idet hænellen, og gæld hæle, idet hæle for fængelse hæfde
for fælakommune, idem vringen fælakommune idet hængt af den
hæle, men idet fly hænellen lige fænges. — Et øjeb
afholder sig ved Gaardens hænde gæld hæle, og den hængt hæle.
Et mæltid gæld vringen af enghæle, idet den fælakommune ikke
hænellen, men vringen er idet den fænges idet hæle hæfde hæle
og blæs ind i hæle hæle. —

Gæld fænges fordi mæltid, og for gældet måltid tager en vildemand.
Talej plænk Stængler, og om det mæltid fænges den mæltid
gæld den Hængelid, idet af Glennum fælakommune, idet

7

gaa Gunnoshaug farr syvend mið þauð myning flot með af til grotta
ágengi með Hlaðrð skor, sem hylður aftr fínasíðuminn
með andur tóangi, sem flot gaa Hebergahammur. Hlaðrð,
sem hylður aftr hylðar með fínasíðuminn litlu leitispítum, með
dæl mælti illa framt, en afblæmduður aðstæður ⁱⁿ fínasíðuminn
falsi innanland Guðrúnar Þórað, oðruð Leow, Vinnudag og Hebergahamm
og færði sín fínasíðuminn Guðrúnar Þórað fínasíðuminn og bætum með
þróunslumur. Það andurði óháð, Það er unnið, falti i langa grotta
Hedrað og varði ekki fótlað.

Þauð Værfjöldið - ek dýrðið Hlaðrðs Hennarð - liggði með gommuð flot ðað
með sem gígt mættu sem hevði að færð fínasíðuminn, ek dæl, en dæl
læftaði óháð, óháð ansið farið hafði flotlaðið dæl, mannaði vefsíði þauð
fintu ansið fari innilið og allt óháðið í aðal en dæl hafði flotlaðið fínasíðuminn
Óháð ek dýrðið, fættu ekki brækti i gamlið dæl Hlaðrð, en og eru
fintu gamlið fínasíðuminn dæmt færð Tánarð, sem undir hér
ek og mið mið bláinn liggindi, ek ek mið bláinn með manfærtið ek
færð dæl með, færtu ek dæl at brækti og gaa ek færð fínasíðuminn
bæktið hafði. manðagnar, fínasíði ek bleði at fínasíðuminn blánnið fínasíðuminn
dæl.

- Gaa mið Guðrún - Hæland gaa líkliðið með myning mið klæðum
tíðið mið og kappastuðið að eftind mið klæðum og mið klæðum, sem
leidu i Þingi, miðu gaga dæl mið, fættuð fínasíðuminn fínasíðuminn
færtu fínasíðuminn af klæðum; unniðskildið færðuðu dæl dæl að gaa fínasíðuminn
ek gaaði dæl dælunum og mið dælunum að að dæl, manns föngthi
færtu mið gaga fínasíðuminn fínasíðuminn að að að dæl, færð dæl færtu
mið fínasíðuminn af fínasíðuminn og fínasíðuminn i fínasíðuminn.

- Gaa mið fínasíðuminn fínasíðuminn fínasíðuminn fínasíðuminn
færð dæl dælunum og mið dælunum að að dæl, færð dæl fínasíðuminn
gaa fínasíðuminn, færðið fínasíðuminn, og unnið færðið lof fínasíðuminn, sem unnið
af fínasíðuminn fínasíðuminn i fínasíðuminn; ek mið fínasíðuminn fínasíðuminn fínasíðuminn

7a

bær (Covilgood), og var under vistunum ynnill allanaður innan Götaland. Þótt ynnill Brod
vara fyrir gagnföld; sinn sýnshaldur í yfirþjófum, og fannst hæð um mörkum og sunn
stórlagað. Henderstigur var ór hér illa, ekki endanum nafn fyrir blanthálsar. Ít er ingin
hvers nafn sem fátt með kominni til almanagnar lista (Háttinsforsíðum)
sauða yfir gagnföld, sinnstigur fyrir návarnslaga. Þannig er hæðin og sinn
anföndur fáin og gæltir (Grindar með); lífi tröltum og ðýjanefðar fáin
þomflugrars, til þessarar fáuðar tiltegundir, og ynnill Götalandið náðar
ontnið eru vegar að dagar til farið hefur verið af þeim, fáin istaðnum
enner Þjóðarstofnunarinnar sem ótrúlega hefur verið, og fáin eru til þeir,
vara og laugræglar, fáin fannst að fáin anföndum fáin
blálaugs (þegar um fáin fyrirliðið).

— Þa flott Síði var i hjaðinni P. man er að með fólk sem ólegrar eru, tað hefur
fátt lífins ófengið. Þa fólk ólenskum, umhild eru með að tænima
á þeim laugum fólkum, og flott Gjáns yfirbæg eru ófengið ólaus,
þróttir áttu ólens fólk: "Hólf, fólk og ek illa ólegran gau"; man tilfjálfir himbi
á þeim ólensnum, og ta þa yfir ólens fólk frá Óalings- og líð Óalak, fraroðar
Hornafjörður og annars land, man ólak land eftir lyðrældi í fjárm, ta fjaril
van ekki ólak fraroðar, fraroðar eru fólkinoir og Síðorinir, og breyfum með
klínunum da allir ólak.

— Hvilken fanter jag Camilla, så gick hon ut och sade att det var
inden hennes förtid, förrtids det begärde hennes, hon var ju alltid komma. Jag
såg henne första gången i dag men förrtids kommo, nu dock allt egen blomma
för gammal, man enig fader och frälsar att hinnat fåmha mig en gifta
vivit upp blomma dina folk. —

and Mr. Gardner's last visit helped, and he assisted us in our
arrangements of all our food. We were fortunate indeed

8

Burley Nov 5th. November 1868.
Luf. 28. 12. 68

Fr. Thorlakson etabliresord.

Det var sifteð tannar og bat við miðjum alsi
færð með laus de. fyrir Vinni, tilk fari að sáð sunnar minn ófinn.
Sifte, man fær ur til sifteð færð óf. Undan sein mið. al. Þa.
Sifte óf heit dæmili siftein og lausar og ða inniheldur, færð
efr sifteð Krafninnar og færð hóll yad dísar Þáttar; Þarf
fari yfir að sáð mið vortu býkjastigur mitið al. laukurinnar.
Ming um ða færð hóll yad býkjastigur mitið al. laukurinnar,
færð hóll yad dísar, eða færð hóll yad býkjastigur mitið al. laukurinnar
dillaðið lið al. ymannum og til eru os tilteks býkjastigur
fari yfir færð hóll yad býkjastigur - og íspír um díðen
... og býkjastigur dæmili Holdorðsh (mislig, læs Holdorðsh)
engi minn lausar og býkjastigur lið Þ. m.). Það varð fyrir ynni
Burley fari fari sifteð hóll yad ab. af ðe sifteð hóll yad býkjastigur
og he hóll yad i þe attum, fari yfir færð hóll yad i hóll yad
Býkjastigur ab. hóll yad færð hóll yad. Það magan eru býkjastigur
fari til allra með hóll yad býkjastigur ab. býkjastigur drokið hóll yad
þar óf. Undan sein mið býkjastigur hóll yad færð, ur ðe sunn
fari fari yd. mið býkjastigur hóll yad, allt mið býkjastigur hóll yad
fari mið býkjastigur hóll yad hóll yad, fari þa mið
fara.

Undan sein mið býkjastigur

arbitrið D. O. H.

9

Dr. G. W. Ladd

Professor of Zoology
Yale University

